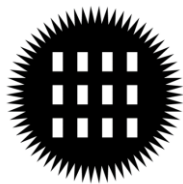

FESTIWAL SZTUKI I SPOŁECZNOŚCI

MIASTO SZCZĘŚLIWE - maj-październik 2018 r.

**miasto
szczęśliwe**
teatr
powszechny

Masowe migracje, konflikty zbrojne, kryzys humanitarny, nietolerancja wobec uchodźców i narastający nacjonalizm – z tymi problemami mierzą się w ostatnich latach europejskie społeczeństwa. Te zagadnienia mają też wpływ na nasze lokalne wspólnoty i ich codzienne funkcjonowanie. Dlatego trzecią już edycję Festiwalu Miasto Szczęśliwe Teatr Powszechny postanowił poświęcić właśnie tym tematom.

Nazwa festiwalu nawiązuje do głośnej książki Charlesa Montgomery’ego, w której zajmuje się on tym, jak miasto, jego organizacja i infrastruktura, wpływają na jakość i styl życia mieszkańców. Inicjatywa wynika z chęci pogłębienia współpracy publicznych instytucji kultury, organizacji pozarządowych oraz rozmaitych grup artystycznych i mieszkańców warszawskiej Pragi. W tym roku partnerami Teatru będą: Stowarzyszenie Pedagogów Teatru, Fundacja Strefa WolnoSłowa, Warszawskie Bractwo Bartne, organizacje działające przy ul. Żąbkowskiej i Targowej (Stowarzyszenie Hokuspokus, Stowarzyszenie My, Fundacja Zmiana) oraz duże warszawskie instytucje, jak Sinfonia Varsovia i Akademia Teatralna. W programie artystycznym tegorocznej edycji zaprezentujemy zagraniczne produkcje teatralne: „Drugie wygnanie” w reżyserii Olivera Frljicia z Narodowego Teatru w Mannheim i „POLE MINOWE” w reżyserii argentyńskiej artystki Loli Arias oraz dwie, nowe produkcje festiwalowe – premiery spektakli Małgorzaty Wdowik i Krzysztofa Garbaczewskiego. Swoje spojrzenie na temat obcości przedstawi też troje młodych reżyserów z warszawskiej Akademii Teatralnej („Hagada na Polskę” w reż. Damiana Josefa Necia – dwa pokazy w maju oraz spektakle Darii Kopiec i Moniki Popiel – pokazy zaplanowane na październik). Na jesieni zaprezentujemy również działania z poprzednich edycji festiwalu: „PARK-OPERĘ” Wojtki Blecharza, „Przestrzeń prywatną” Aleksandry Jakubczak i Karoliny Brzuzan poświęconą warszawskiej reprivatyzacji i sytuacji na polskim rynku mieszkaniowym, słuchowisko Bartosza Zaskórskiego „Praski sklepik z horrorami” oraz „Uwolnić ulice” w reż. Piotra Wysockiego, a także drugą odsłonę projektu „Blok furii” obejmującego warsztaty i prezentację flag tworzonych przez mieszkańców warszawskiej Pragi.

W bogatym, rozłożonym na kilka miesięcy, programie festiwalu nie zabraknie też działań społecznych i edukacyjnych, wychodzimy bowiem z założenia, że kultura powiązana ze sprawną edukacją i animacją społeczną, jest jednym z najistotniejszych narzędzi rozwoju demokratycznego społeczeństwa. Zaplanowaliśmy: warsztaty teatralne w siedzibie Teatru, cykliczne warsztaty Stowarzyszenia Pedagogów Teatru, zajęcia Pracowni Małego Teatru, działania Laboratorium Teatralno-Społecznego i spektakl „Empatia”.

Mamy nadzieję, że festiwal Miasto Szczęśliwe stanie się znowu ważnym wydarzeniem, łączącym wydarzenia artystyczne z refleksją nad aktualnymi problemami społeczno-politycznymi, tworzącym partnerstwo między instytucjami, artystami i widzami, swoistą platformę do rozmowy o konkretnych problemach współczesności.

1. PRODUKCJE TEATRU POWSZECHNEGO

„New Territory” – live VR

pokaz VR: 20 czerwca 2018 r., plac przed Teatrem Powszechnym w Warszawie

reżyseria: Krzysztof Garbaczewski

producent VR: Wojtek Markowski (Dream Adoption Society)

artyści VR: Maciej Gniady, Marta Nawrot, Jagoda Wójtowicz (Dream Adoption Society)

choreografia: Iza Szostak

muzyka: Jan Duszyński

aktorzy: Karolina Adamczyk, Aleksandra Bożek, Magdalena Koleśnik, Oskar Stoczyński, Iza Szostak (gościnnie), Julian Świeżewski, Julia Wszyńska

„New Territory” to kolejna praca Krzysztofa Garbaczewskiego i jego zespołu wykorzystująca technologię VR w działaniach teatralnych. Tematem live VR z udziałem aktorów Teatru Powszechnego i choreografki Izy Szostak będą migracje.

Dream Adoption Society to kolektyw artystyczny zainicjowany przez Krzysztofa Garbaczewskiego, skupiony na tworzeniu wirtualnej i poszerzonej rzeczywistości w kontekście teatru, performansu i sztuki współczesnej. Więcej informacji na stronie: www.dreamadoptionsociety.com.

Wydarzenie realizowane jest w ramach międzynarodowego projektu „Atlas of Transitions. New geographies for a cross-cultural Europe”.

Projekt współfinansowany ze środków programu „Kreatywna Europa” Unii Europejskiej.

 **ATLAS OF
TRANSITIONS**

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

„Lawrence z Arabii”

premiera: 22 czerwca 2018 r., Teatr Powszechny w Warszawie, Scena Mała

kolejne pokazy: 23 czerwca – godz. 19.30, 24 czerwca – godz. 18.00

reżyseria: Weronika Szczawińska

dramaturgia: Piotr Wawer Jr

scenariusz: Piotr Wawer Jr, Weronika Szczawińska, Eileen Gricuk, Jose Luis Sosa Estanga, Imru' al-Qais, Amin Omer, Vira Popowa

scenografia: Daniel Malone

ruch: Agata Maszkiewicz

inspicjentka: Barbara Sadowska

obsada: Mamadou Góo Bâ, Wiktor Loga-Skarczewski, Natalia Łągiewczyk, Maria Robaszkiewicz, Karina Seweryn, Piotr Wawer Jr

„Lawrence z Arabii” to teatralny „głuchy telefon”, mnoży nieporozumienia i zapośredniczenia, weryfikuje popularne przekonania. To farsa o tożsamości, powstająca dzięki interakcji kilku grup: realizatorów, obcokrajowców zamieszkujących w Polsce oraz aktorów Teatru Powszechnego. To wreszcie próba wejścia w nieswoje buty, zerknięcia na to, co swojskie, z zewnątrz oraz fantazja o teatrze tworzoną na zamówienie społeczeństwa różnych tradycji i języków. A także gra z oczekiwaniami - bo co właściwie wiesz o Sudanie? Kiedy Polska była republiką bananową? Dlaczego Zorro nosi burkę? Czy bardziej odległa jest Wenezuela, czy magazyn Amazona?

Twórcy, nie chcąc wytwarzać fantomowego obrazu „innego”, postanowili zaprosić do współpracy osoby nowoprzybyłe, niezakorzenione w Polsce, zmuszone do opuszczenia swoich krajów macierzystych. Oczekiwania rozminęły się z rzeczywistością, wyobrażenia zweryfikowały w nieoczekiwany sposób, a spektakl sam zdefiniował swój komediowy charakter. Komedia traktowana jest tu jednak zupełnie poważnie - jako konkretna broń przeciwko tożsamościowym uogólnieniom i fantazjom.

Spektakl realizowany jest w ramach międzynarodowego projektu „Atlas of Transitions. New geographies for a cross-cultural Europe”.

Projekt współfinansowany ze środków programu „Kreatywna Europa” Unii Europejskiej.

**ATLAS OF
TRANSITIONS**

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

„Gniew”

premiera: 21 września, Teatr Powszechny w Warszawie, Scena Mała

reżyseria: Małgorzata Wdowik

dramaturgia: Szymon Adamczak

scenografia i kostiumy: Dominika Olszowy

ruch sceniczny: Marta Ziótek

reżyseria światła: Aleksandr Prowaliński

inspicjentka: Barbara Sadowska

obsada: Grzegorz Artman, Jacek Beler, Mateusz Łasowski, Oskar Stoczyński oraz czterech nastolatków wybranych podczas warsztatów teatralno-ruchowych Małgorzaty Wdowik i Marty Ziótek

„PARK-OPERA”

8 i 9 września, park Skaryszewski

koncepcja, reżyseria i muzyka: Wojtek Blecharz

obsada: Barbara Kinga Majewska – głos, Bartek Wąsik – toy piano

muzycy orkiestry Sinfonia Varsovia

Dorota Kozińska, Monika Pasiecznik, Anna Radziejewska

aktorzy: Karolina Adamczyk i Wiktor Loga-Skarczewski

oraz wolontariusze, publiczność, biegacze i miłośnicy parku Skaryszewskiego

lektor: Krystyna Czubówna

kostiumy: Konrad Parol

wideo: Michał Januszaniec

„PARK-OPERA” chociaż nie jest wystawiana w teatrze operowym, zawiera wszystkie elementy typowe dla swojego gatunku: śpiewaczkę, chór, balet, orkiestrę, scenografię, arię, recytatyw, lornetkę do podglądania, żywe zwierzęta na scenie, a nawet koncert fortepianowy. „PARK-OPERA” skomponowana jest na brzmienie i przestrzeń części parku Skaryszewskiego, znajdującej się w pobliżu Teatru Powszechnego. Opera od zarania dziejów była formą eksperymentalną, łączącą w sobie różne gatunki i dziedziny sztuki. Słowo ‘opera’ w języku łacińskim oznacza „pracę”. „PARK-OPERA” to praca nad dźwiękiem, praca o dźwięku i poprzez dźwięk, opera o słuchaniu, wsłuchiwaniu się w środowisko, muzykę parku i miasta. Librettem opery staje się park Skaryszewski i jego naturalne brzmienie. Każde przedstawienie potrwa około 1,5 godziny. Widzowie będą mogli poruszać się po przestrzeni „PARK-OPERY” swobodnie, podążając za wskazówkami umieszczonymi na mapie, którą można będzie otrzymać w trzech różnych punktach parku Skaryszewskiego.

Start: Przed Teatrem Powszechnym, następnie - przejście do parku Skaryszewskiego.

AKT I: Foyer. Opowieści o operach

W Ogrodzie Powszechnym, tuż przy budynku Teatru, widzowie dowiedzą się o operach, których akcja odbywa się na łonie przyrody: o zwierzętach, które są jej głównymi bohaterami, o tym jak brzmią drzewa, a także o samym początku gatunku opery, której pierwsza historia zaczyna się w ogrodzie, gdzie czai się podstępny wąż – czyhający na życie głównej bohaterki. Występują: Dorota Kozińska, Monika Pasiecznik oraz Anna Radziejewska.

AKT II: Scenografia. Lornetki do podglądania dźwięku

W parku Skaryszewskim nie ma sceny, ani łoża, z której możemy podglądać śpiewaków, ale tuż obok jest ulica, w oddali słychać przejeżdżające pociągi, w parku śpiewają ptaki, a za płotem „mruczy” transformator prądu. „Lornetki” pozwolą nam tę miejską polifonię przefiltrować i przypomnieć, że hałas-szum-noise potrafią być bardzo „muzyczne”, wystarczy się odpowiednio w nie wsłuchać, zamienić się w słuch...

AKT III: Uwertura na orkiestrę

Muzycy Sinfonii Varsovii umiejscowieni dookoła Jeziora Kamionkowskiego wykonują muzykę, która została specjalnie skomponowana dla tej przestrzeni. Widzowie i słuchacze chodząc dookoła jeziora, zmieniają swoje „pole słyszenia”, komponując za każdym razem nową wersję utworu, w zależności od tego, gdzie się znajdują i jak się przemieszczają.

AKT IV: Balet

Projekt społeczny przeznaczony dla biegaczy, miłośników opery i osób uprawiających sport w parku Skaryszewskim. Każdy uczestnik baletowego aktu „PARK-OPERY” otrzymuje kostium oraz bezprzewodowy głośnik, z którego dobiegać będzie muzyka. Biegacze prowadzeni przez Karolinę Adamczyk oraz Wiktora Logę-Skarczewskiego stworzą żywą instalację dźwiękową, biegającą „chmurę” dźwięku, która będzie poruszać się po parku i wchodzić w interakcje z innymi widzami. Do biegającego baletu zapraszamy

wszystkich zainteresowanych, zgłoszenia można wysyłać na adres: promocja@powszechny.com.

AKT V: Żywe zwierzęta

Każda poważna operowa produkcja z prawdziwego zdarzenia nie może się obejść bez udziału żywych zwierząt na scenie... W parku Skaryszewskim mieszka ich całkiem sporo, ale Krystyna Czubówna zdradzi państwu pewien sekret, jak zobaczyć, a właściwie usłyszeć „całym swoim ciałem” obecność mitycznych jednorożców, które zamieszkują jedną z parkowych polan...

AKT VI: Aria. Syrenka

Latem Wisła wysycha i staje się zbyt płytka, dlatego warszawska syrenka musi skryć się w jednym z jezior parku Skaryszewskiego... Właśnie tam widzowie „PARK-OPERY” będą mogli wysłuchać jej niesamowitego śpiewu. W rolę syrenki wcieli się znakomita śpiewaczka młodego pokolenia - Barbara Kinga Majewska.

AKT VII: Chór Niebieskich Ptaków

Projekt społeczny przeznaczony dla dzieci, składający się ze spaceru po Parku Skaryszewskim wraz z ornitologiem, warsztatów plastycznych oraz muzycznych. Dzieci nie tylko dowiedziały się o życiu ptasich mieszkańców parku, ale przygotowały także atlas ptaków oraz nagrały dźwięki, jakie one wydają, które następnie zostały wykorzystane w „PARK-OPERZE”.

AKT VIII: Recytatyw na toy piano

Lewobrzeżna strona Warszawy ma swoją tradycję niedzielnych koncertów Chopinowskich w parku Łazienkowskim. „PARK-OPERA” proponuje alternatywę – minikoncert na miniinstrumentcie, wykonany przez „maxipianistę” Bartka Wąsika, który na jednej z otwartych polan Skaryszaka, pod wierzbrą płaczącą, wykona specjalnie skomponowany utwór na toy piano.

AKT IX: Gong

W teatrze operowym dźwięk gongu zazwyczaj obwieszcza koniec przerwy, zaprasza do słuchania i oglądania kolejnego aktu przedstawienia. W „PARK-OPERZE” widzowie sami mogą zagrać na gongach i specjalnie dla nich zbudowanych instrumentach. Mamy nadzieję, że ten dźwięk zaprosi ich do dalszego aktywnego słuchania miasta, parku i samych siebie.

2. SPEKTAKLE GOŚCINNE

„Drugie wygnanie / Second Exile”

Teatr Narodowy w Mannheim (Niemcy)

premiera: 22 czerwca 2017 r.

pokaz w Teatrze Powszechnym: 25 czerwca – godz. 19.00, Scena Duża

reżyseria i scenografia: Oliver Frljić

dramaturgia: Marija Karaklajić, Carolin Losch

kostiumy: Sandra Dekanić

reżyseria światła: Wolfgang Schüle

obsada: Linda Begonja, Boris Koneczny, Anne-Marie Lux, Jacques Malan, Hannah Müller, Fabian Raabe, Enes Salković

czas trwania: 1 godz. 30 minut.

trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=klrDOHmOy2s&feature=youtu.be>

W 1992 roku 16-letni Oliver Frljić uciekł przed wojną z Bośni do Chorwacji, stając się częścią narodu uchodźców. Uchodźstwo oznacza prześladowanie i pozostawanie na łasce instytucji państwowych, z powodu faktów, na które nie masz żadnego wpływu, jak np. miejsce urodzenia czy narodowość twoich rodziców. W 2017 roku Frljić znowu znalazł się na wygnaniu. Jako dyrektor Chorwackiego Teatru Narodowego w Rijeci w centrum swojej pracy artystycznej umieścił potrzebę przepracowywania wojennych zbrodni i traum – reakcją na to były groźby pozbawienia życia i uznanie za wroga publicznego.

Na tytułowym „drugim wygnaniu” Frljić może spojrzeć 20 lat wstecz, kiedy po raz pierwszy, w 1995 roku, przybył do Niemiec, jako osoba ubiegająca się o azyl. Reżyser wspólnie z aktorami z Niemiec i byłej Jugosławii rysuje indywidualne losy związane z globalnym kryzysem uchodźczym. W dobie rosnącego nacjonalizmu, nietolerancji wobec mniejszości i zagrożeń dla wolności sztuki, stajemy przed pytaniem: dokąd zmierzasz Europo?

Oliver Frljić, urodzony w 1976 r. w Bośni, studiował filozofię i reżyserię w Akademii Sztuk Dramatycznych w Zagrzebiu. W swojej pracy reżyserskiej zajmuje się takimi tematami jak: wojenne losy i przyszłość Europy w dobie globalizacji, przemoc symboliczna, władza religii i tolerancja dla inności. Polskiej publiczności teatralnej znany jest dzięki spektaklom prezentowanym w Teatrze Powszechnym w Warszawie: „Klątwa”, „Trylogia o chorwackim faszyzmie: cz. III Chorwacki teatr”, czy „Przeklęty niech będzie zdrajca swej ojczyzny” oraz podczas Festiwalu Prapremier w Bydgoszczy: „Nasza przemoc, wasza przemoc”.

Spektakl przeznaczony dla widzów dorosłych.

Partner: Goethe-Institut, przy wsparciu niemieckiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

„POLE MINOWE / MINEFIELD”

premiera: Brighton Festival 2016

dwa pokazy w Teatrze Powszechnym w Warszawie: 29 i 30 czerwca – godz. 19.00, Scena Duża

reżyseria i tekst: Lola Arias

scenografia: Mariana Tirantte

muzyka: Ulises Conti

kostiumy: Andrea Piffer

reżyseria światła i kierownictwo techniczne: David Seldes

wideo: Martin Borini

dźwięk: Roberto Pellegrino/Ernesto Fara

asystenci reżyserki: Erika Teichert, Agustina Barzola

brytyjska asystentka: Kate O'Connor

asystent techniczny: Imanol López

asystenci produkcji: Lucila Piffer, Melisa Santoro

badania i produkcja: Sofia Medici, Luz Algranti

współpraca produkcyjna: Gema Films

brytyjscy producenci dla LIFT: Erica Campayne, Carolyn Forsyth, Matt Burman

obsada: Lou Armour, David Jackson, Gabriel Sagastume, Ruben Otero, Sukrim Rai, Marcelo Vallejo

czas trwania: 1 godz. 40 min.

trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=mSexxxhxpqc>

„POLE MINOWE” to projekt, który łączy argentyńskich i angielskich weteranów wojny o Falklandy, aby zbadać, co pozostało w ich umysłach trzydzieści pięć lat później. W filmowym zestawieniu, tworzącym wehikuł czasu, ci, którzy walczyli, są teleportowani w przeszłość, by zrekonstruować wojnę i następstwa wspomnień.

Lou Armour był na okładce każdej gazety, gdy Argentyńczycy wzięli go do niewoli, a teraz jest pedagogiem specjalnym. Rubén Otero przeżył zatonięcie okrętu wojennego, a obecnie ma zespół muzyczny zainspirowany twórczością The Beatles. David Jackson spędził wojnę na słuchaniu i przepisywaniu kodów radiowych, a teraz słucha innych weteranów w swoim gabinecie psychologicznym. Gabriel Sagastume był żołnierzem, który nigdy nie chciał strzelać, a teraz jest adwokatem kryminalnym. Sukrim Rai był Ghurkiem (najemnym żołnierzem walczącym w brytyjskim wojsku kolonialnym), który walczył nożem, a obecnie pracuje jako ochroniarz. Marcelo Vallejo był członkiem artylerii, a teraz uprawia triathlon. Jedyne, co ich łączy, to bycie weteranem wojennym. Ale kim jest weteran? Ocalonym? Bohaterem? Szaleńcem? Projekt Loli Arias konfrontuje różne wizje wojny, łączy starych wrogów, by opowiedzieć jedną historię. „POLE MINOWE” przygląda się bliźniom pozostawionym przez wojnę, analizuje związek między doświadczeniem i fikcją oraz tysiącami sposobów reprezentowania pamięci.

Lola Arias - to urodzona w 1976 r. w Buenos Aires, pisarka, reżyserka teatralna, artystka wizualna i performerka. Współpracuje z ludźmi z wielu środowisk (m.in. z weteranami wojennymi, byłymi komunistami, bułgarskimi dziećmi) na polu teatru, literatury, muzyki, filmu i wielogatunkowych projektów artystycznych. Jej produkcje ironicznie wykorzystują grę pomiędzy fikcją i rzeczywistością. Ostatnimi z jej najgłośniejszych prac były m.in.: „Moje życie później” (2009), „Familienbande” (2009), „Rok, w którym się urodziłam” (2012), „Melancholia i manifestacje” (2012), „Sztuka robienia pieniędzy” (2011), „POLE MINOWE” (2016) i „Atlas komunizmu” (2016). Na bazie spektaklu „POLE MINOWE” wyreżyserowała film „Teatr wojny” (2018). Zrealizowała także kilka miejskich interwencji ze Stefanem Kaegim. Wraz z Ulisesem Contim komponuje i gra muzykę. Publikuje wiersze, powieści i sztuki teatralne. Prace Loli Arias były prezentowane podczas wielu międzynarodowych festiwali takich

jak np.: Lift Festival, Theater Spektakel; Under the radar NY; Wiener Festwochen; Spielart Festival; Sterischer Herbst; Berlinale, a także w takich instytucjach jak: Theatre de la Ville, Red Cat LA, Walker Art Centre, Parque de la memoria i Museum of Contemporary Art Chicago. Więcej informacji o artystce: <http://lolaarias.com/>.

Spektakl „POLE MINOWE” został pierwotnie zamówiony i koprodukowany przez: LIFT, Royal Court Theatre, Brighton Festival Universidad Nacional de San Martín, Theaterformen, Le Quai Angers, Künstlerhaus Mousonturm, Maison des Arts de Créteil, Humain Trop Humain / CDN de Montpellier and Athens i Epidaurus Festival.

współpraca: British Council, Embajada de la República Argentina en Gran Bretaña e Irlanda del Norte, Arts Council England, The Sackler Trust.

„Polska gnida / Polish Vermin”

premiera: 13 lipca 2017 r., Ferment BOV (Bristol Old Vic Theatre) w Arnolfinii Gallery w Bristolu

pokaz spektaklu w Teatrze Powszechnym w Warszawie: 27 czerwca – godz. 19.30, Scena Mała

reżyseria: Agnieszka Błońska

tekst: Agnieszka Błońska, Patrycja Kujawska

wizualizacje: Michał Iwanowski

dźwięk: Benji Bower

współpraca przy dźwięku: Jack Drewry

producentka: Helen Edwards

występuje: Patrycja Kujawska

czas trwania: 45 min.

W czerwcu 2016 roku, po przeprowadzonym referendum, zalaminowane kartki z napisem „Leave the EU, no more Polish Vermin” („Wyjść z UE, dosyć polskich gnid”) podrzucano pod drzwi społeczności polskiej w Wielkiej Brytanii. Na odwrocie niektórych z nich znajdował się dopisek: „Go home Polish Scum” („Wracajcie do domu polskie szumowiny”).

Jaką pozycję zajmuję wobec przemocy i podziałów? Czy mogę cokolwiek zmienić? W jaki sposób? Neutralność nie jest odpowiedzią, a zamęt możliwości przytłacza. Czy jeszcze tu przynależę? „Polska gnida / Polish Vermin” bada nasz stosunek do Brexit-u i tego, co nas czeka w przyszłości. Spektakl zrodził się z inicjatywy trójki polskich artystów żyjących w Wielkiej Brytanii. Materiał powstawał w Kornwalii, brytyjskim regionie, który głosował za wyjściem z Unii Europejskiej oraz w Bristolu, mieście, które zagłosowało za pozostaniem w europejskiej wspólnocie.

Spektakl powstał dzięki wsparciu Arts Council England i FEAST oraz Bristol Old Vic Ferment, Hall for Cornwall, Arnolfini Gallery, Newlyn Art Gallery i Kneehigh.

Agnieszka Błońska - reżyserka teatralna pracująca w Polsce oraz Wielkiej Brytanii, gdzie jest związana z Hall For Cornwall w Truro (Associate Artist), współpracuje też z Theatre Bristol i Newlyn Art Gallery oraz wykłada na wydziale teatralnym i aktorskim w Falmouth University. W 2008 r. była nominowana do brytyjskiej nagrody Arts Foundation dla młodego reżysera. W Teatrze Powszechnym wyreżyserowała spektakle: „Gwałt. Głosy”, „Praskie Si-Fi” i „Mefisto”. W swojej pracy zajmuje się tematami tożsamości i zmiany społecznej w kontekście narracji

osobistej i zbiorowej; używa metod *devising* oraz improwizacji. Więcej informacji o reżyserce:
<http://www.agnieszkablonska.com/>.

Pokaz spektaklu w Teatrze Powszechnym w Warszawie realizowany jest w ramach międzynarodowego projektu „Atlas of Transitions. New geographies for a cross-cultural Europe”.

Projekt współfinansowany ze środków programu „Kreatywna Europa” Unii Europejskiej.

ATLAS OF TRANSITIONS

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

„Kiedy mój tata zmienił się w krzak”

na podstawie utworu Joke van Leeuwen

Teatr Dramatyczny w Wałbrzychu

premiera: 20 września 2017 r.

dwa pokazy w Teatrze Powszechnym w Warszawie: 26 czerwca – godz. 16.00 i 18.30

reżyseria: Jakub Skrzywanek

przekład: Jadwiga Jędryas

adaptacja i dramaturgia: Klaudia Hartung-Wójciak

działania edukacyjne: Dorota Kowalkowska

współpraca pedagogiczna: Małgorzata Simm, Ewa Węgrzyn-Jonek

scenografia i kostiumy: Agata Skwarczyńska

muzyka: Anna Stela

konsultacje merytoryczne: Elżbieta Krawczyk (CEO)

obsada: Angelika Cegielska, Michał Kosela, Karolina Krawiec, Ryszard Węgrzyn, Irena Wójcik

czas trwania: 60 minut

Spektakl „Kiedy mój tata zmienił się w krzak” jest historią o wojnie i uchodźctwie, ukazaną z perspektywy kilkuletniej dziewczynki – Tody. Tożsamość narratorki nie jest tu jednak określana tylko przez status uchodźcy i doświadczenie wojenne. Historia Tody jest przede wszystkim opowieścią o jej domu, wyobraźni, wspomnieniach, babci i listach od ojca, który zmienił się w krzak. Podróż opowiadana przez Tody jest zapisem tego, jak dziewczynka widzi świat, który w obliczu stawianych przez nią podstawowych pytań, wydaje się jeszcze bardziej absurdalny i pozbawiony logiki.

Joke van Leeuwen – to urodzona w 1952 r. holenderska pisarka, poetka i ilustratorka. Autorka książek dla dzieci i dorosłych. Studiowała historię i grafikę, ale chętnie występuje też na scenie. Wielokrotnie nagradzana, w tym m.in. Złotą Sową, Złotym i Srebrnym Rysikiem, Woutertje Pieterse Prijs oraz Theo Thijssen Prijs, czyli najważniejszymi nagrodami w dziedzinie literatury niderlandzkiej dla dzieci i młodzieży, a także prestiżowymi AKO Literatuurprijs za powieść dla dorosłych i Constantijn Huygensprijs za całokształt twórczości. Jej książki

zostały przetłumaczone na kilkanaście języków.

DZIAŁANIA EDUKACYJNE

Po spektaklu zaprosimy młodych widzów do udziału w warsztacie pedagogiczno-teatralnym, który odbędzie się w scenografii przedstawienia. Wspólnie z młodzieżą – w odniesieniu do spektaklu oraz osobistych doświadczeń uczestników, porozmawiamy o tym, czym są granice i co je tworzy oraz o tym, co lub kto pomaga je przekraczać. Widzowie, po odbytej z główną bohaterką „podróży”, będą mogli wejść w rolę wrażliwych kartografów i zmapować świat małej uchodźczyny, uważnie mu się przyglądając i nazywając odwiedzone „miejsca”.

Warsztat poprowadzi pedagoga teatru - Dorota Kowalkowska z Teatru Dramatycznego w Wałbrzychu.

czas trwania warsztatu: 50 minut.

Produkcja spektaklu została dofinansowana w ramach 2. Edycji Konkursu im. Jana Dormana organizowanego przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Więcej informacji na stronie: www.dorman.e-teatr.pl.

Dofinansowanie ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Dofinansowanie ze środków budżetu Samorządu Województwa Dolnośląskiego.

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

• +
Instytut Teatralny
im. Zbigniewa Raszewskiego

DOLNY
ŚLĄSK
www.umwdolnyslask.pl

Pokazy spektaklu w Teatrze Powszechnym w Warszawie realizowane są w ramach międzynarodowego projektu „Atlas of Transitions. New geographies for a cross-cultural Europe”.

Projekt współfinansowany ze środków programu „Kreatywna Europa” Unii Europejskiej.

||| ATLAS OF
TRANSITIONS

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

„Bogowie”

premiera: 23 czerwca 2018 r., Scena Duża, Teatr Powszechny w Warszawie

reżyseria: Alicja Borkowska

Człowiek żyje w porządku wyobrażonym. Większość aspektów życia społecznego zasadza się na tym, że wierzymy w coś, czego *de facto* nie ma; podejmujemy decyzje wierząc, że będzie jakaś przyszłość, bardzo często zależna od nieistniejących w realnym świecie czynników (np. bierzemy kredyt wierząc, że za 20 lat nadal będziemy w stanie go spłacać). To wiara w *wyobrażone* odróżnia najbardziej ludzi od innych zwierząt, pomaga tworzyć narracje, które m.in. sprawiły, że człowiek mianował się bogiem względem innych istot czy ludzi.

W wielokulturowej grupie performerów – amatorów i osób związanych ze sztuką, skonfrontujemy się z tematem wiary, jako czynnika porządkującego nasze życie. Zastanowimy się, jak fakt, że wierzymy w wolny rynek, powszechną sprawiedliwość, świat bez granic, zrównoważony rozwój czy to, że Polska jest Chrystusem Narodów, wpływa na nasze codzienne wybory i funkcjonowanie w świecie. Odwołamy się do bezpośrednich doświadczeń członków grupy – ich percepcji stosunków postkolonialnych, czy wyznawanych religii. Zderzymy nasze wierzenia z przesądami, stereotypami, słabymi punktami tej wiary. Innymi słowy, spróbujemy przeświecić to, co najbardziej odróżnia gatunek ludzki od innych zwierząt. Spektakl jest trzecią częścią teatralnej trylogii Strefy WolnoSłowej „Zwierzęta-Ludzie-Bogowie”, efektem końcowym kilkumiesięcznych warsztatów teatralnych, tanecznych, muzycznych i wizualnych z udziałem Polaków, migrantów i uchodźców.

organizator: Fundacja Strefa WolnoSłowa.

wstęp wolny - rezerwacja miejsc rusza 4 czerwca: a.borkowska@strefawolnoslowa.pl.

Projekt współfinansowany ze środków Komisji Europejskiej – Programu „Kreatywna Europa” w ramach projektu „Beyond Theater”.

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

„Zwierzęta”

premiera: 14 kwietnia 2018 r., Teatr Powszechny w Warszawie

kolejny pokaz: 1 lipca – godz. 18.00, Scena Mała, Teatr Powszechny w Warszawie

reżyseria: Alicja Borkowska

tekst: Przemysław Pilarski

muzyka: Ray Dickaty

wizualizacje: Maria Porzyc

produkcja: Magdalena Duszyńska-Łysak

obsada: Mamadou Góo Bâ, Veranica Los, Justyna Laskowska-Otwinowska, Stephane Rutten, Łukasz Wójcicki

Na plaży leży ciało. Niby ludzkie, ale nieludzkie. Niby zwierzęce, ale niezwierzęce. Porusza się, wydaje odgłosy.

Próbujemy się z nim porozumieć. Za pomocą języka, gestów, dźwięków, opowieści. Próbujemy je oswoić, uczłowieczyć. Właśnie, ale co to znaczy być człowiekiem? Sięgamy do początków – kiedyś na Ziemi żyło kilka gatunków człowieka. Jak to się stało, że do naszych czasów przetrwał tylko *homo sapiens*? W jaki sposób i dlaczego unicestwił on siostrzane gatunki i podporządkował sobie świat innych istot żywych?

Spektakl jest pierwszą częścią teatralnej trylogii Strefy WolnoSłowej „Zwierzęta-Ludzie-Bogowie”.

Spektakl zrealizowany jest w ramach międzynarodowego projektu „Atlas of Transitions. New geographies for a cross-cultural Europe”.

Projekt współfinansowany ze środków programu „Kreatywna Europa” Unii Europejskiej.

ATLAS OF TRANSITIONS

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

3. DZIAŁANIA STUDENTÓW REŻYSERII

„Hagada na Polskę”

na podstawie tekstów „Hagady na Pesach”, historii rodzinnych i polskiej rzeczywistości

premiera: 20.02.2018 r.

dwa pokazy w Teatrze Powszechnym w Warszawie, Scena Mała: 12 maja – godz. 19.30

13 maja – godz. 18.00 (Dzień Teatru Publicznego – akcja „Bilet do teatru za 300 groszy”).

scenariusz i reżyseria: Damian Josef Neć

scenografia: Maciek Czuchryta, Marta Wieczorek

muzyka: Agnieszka Szczepaniak

wideo (self tapes): Dominika Kachlik, Sebastian Perdek

obsada: Dominika Kachlik (Marysia - Miriam), Katarzyna Skarżanka (Zosia/Miss Holocaustu), Natalia Łągiewczyk (Polonia/Wolski), Kamil Studnicki

(Kamil/Julian/Ziemkiewicz), Sebastian Perdek (Sebastian/Anna Lise)

czas trwania: 75 min.

Hagada jest historią wyjścia z Egiptu narodu żydowskiego, którą odczytuje się podczas Sederu Pesachowego. Hagada upamiętnia wydarzenia sprzed czterech tysięcy lat, odtwarza się ją nieprzerwanie każdego roku 15. dnia miesiąca nisan. Ma ona uczyć wdzięczności i pokory, ma spajać naród.

„Hagada na Polskę” jest opowieścią o różnych, nieraz bolesnych, aspektach tożsamości narodowej. Jest zbiorową próbą zmierzenia się z demonami polskości. Z czasem trwania kolacji zmienia się w opowieść o wygnaniu. Nasza Hagada jest też w końcu wyrazem sprzeciwu wobec zakłamywania i monopolizowania przez jeden obóz ideologiczny wspólnej historii Polski. Zapraszamy Państwa do stołu sederowego, by opowiadać o naszym polskim, niemieckim i żydowskim wychodzeniu z niewoli.

Spektakl tylko dla widzów dorosłych.

Spektakl jest efektem pracy podczas Kursu Mistrzowskiego pod opieką Pawła Łysaka na Wydziale Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie.

Spektakl 13 maja grany będzie w ramach Dnia Teatru Publicznego oraz towarzyszącej mu akcji „Bilet do teatru za 300 groszy”, która finansowana jest ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a koordynowana przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego.

4. OGRÓD POWSZECHNY – przed Teatrem Powszechnym w Warszawie działania w okresie: maj, czerwiec, lipiec, wrzesień.

Co roku przestrzeń wybrukowanego teatralnego parkingu u zbiegu alei Zielenieckiej i ulicy Targowej zamienia się na parę miesięcy w zazieleniony plac z roślinami ozdobnymi i grządkami warzywnymi. Od maja do września spotykamy się przy wspólnym sadzeniu roślin, podlewaniu i opiece nad nimi oraz przy drewnianym stole, gdzie co tydzień można porozmawiać i posłuchać dyskusji o filozofii, książkach, historii, przyrodzie, czy globalnej odpowiedzialności.

Ogród Powszechny to nie tylko uprawa roślin, ale przede wszystkim przestrzeń do wspólnej refleksji, wymiany zdań i spostrzeżeń na temat świata i ludzi - w dialogu z naukowcami, aktywistami i artystami. Oprócz udziału w licznych spotkaniach dyskusyjnych, w Ogrodzie można także potaćczyć, obejrzeć film, posłuchać koncertu czy spędzić aktywnie czas podczas twórczych zajęć ze swoimi pociechami.

Chcemy, aby tegoroczny Ogród Powszechny stał się swoistą „oazą antysmogową”.

Sadzone w nim rośliny będą przede wszystkim roślinami poprawiającymi stan powietrza i wpływającymi na zmniejszenie zanieczyszczenia powodowanego smogiem. Nie będziemy udawać, że skrawek zieleni u styku dwóch ruchliwych ulic może stać się przestrzenią wolną od zanieczyszczeń, ale chcemy, aby stał się miejscem, gdzie przez kilka miesięcy podczas spotkań i warsztatów ze specjalistami będzie można przekonać się, jak własnymi siłami walczyć ze smogiem w życiu codziennym. Jak poprawić stan powietrza, którym oddychamy w Warszawie? Jak bronić się przed toksynami w powietrzu? Jakie rośliny mogą nam w tym pomóc? Co jeszcze jest skutecznym narzędziem antysmogowej walki? I jak fakt, że walczymy o miasto wolne od zanieczyszczeń, łączy się z naszą ogólną odpowiedzialnością za lepszy świat i ludzi?

kalendarz wydarzeń: www.strefawolnoslowa.pl / FB: Ogród Powszechny / FB: Stół Powszechny.

organizator: Fundacja Strefa WolnoSłowa.

5. DZIAŁANIA EDUKACYJNE

Pracownia Małego Teatru

To cykl działań na praskich podwórkach wokół teatralnego wozu Stowarzyszenia Pedagogów Teatru. Dwa razy w tygodniu - od maja do sierpnia - na ulice Kamionka wyruszać będzie dwójka animatorów z małym teatrem na kółkach. W ramach spotkań i warsztatów zaproszą do wspólnych akcji miejscowe dzieci i młodzież. Aby spotkać Pracownię Małego Teatru wystarczy wypatrywać ich na ulicach albo przyjść na jedno z otwartych działań:

- w maju, w ramach Ogrodu Powszechnego przed Teatrem Powszechnym
- w czerwcu - w ramach święta ulicy Skaryszewskiej
- w lipcu - w ramach Festiwalu Otwarta Ząbkowska
- w sierpniu - w parku Obwodu Praga Armii Krajowej przy ul. Podskarbińskiej

W ramach Festiwalu Miasto Szczęśliwe Stowarzyszenie Pedagogów Teatru powraca ze swoim projektem w okolice Dworca Wschodniego. „Co to znaczy, że miasto jest szczęśliwe?” - to pytanie, na które spróbują odpowiedzieć dzieci i dorośli. Głównym tematem teatralnych działań, prowadzonych od maja do sierpnia, będzie refleksja nad przestrzenią, która nas otacza i potrzebami jej mieszkańców.

Teatralny wóz został tak skonstruowany, aby przez zabawę pobudzał dziecięcą kreatywność. Ukryte w nim proste przedmioty, takie jak papier, sznurek, slajdy czy pudełka, są pretekstem do działań teatralnych, stając się jednocześnie scenografią późniejszych mini-spektakli. W ramach takich spotkań na każdym podwórku powstanie mały teatr, gdzie publicznością staje się najbliższa, lokalna społeczność: rodzice, opiekunowie i sąsiedzi.

Organizator: Stowarzyszenie Pedagogów Teatru.

Warsztaty teatralne dla młodzieży – lipiec/sierpień

Zapraszamy osoby w wieku 13-18 lat na wakacyjne, tematyczne warsztaty teatralne. Każde spotkanie skupiać się będzie na innym zagadnieniu:

1. Miasto.
2. Szczęście.
3. Społeczeństwo.
4. Sztuka.

edukacja
w Powszechnym

Warsztaty prowadzone będą metodami pedagogiczno-teatralnymi. W trakcie każdego spotkania za pomocą ćwiczeń teatralnych rozwijane będzie hasło przewodnie. Każdy warsztat potrwa około 2-3 godziny i kończyć się będzie pokazem przygotowanych etiud.

Można uczestniczyć w całym cyklu działań, jak i w pojedynczym spotkaniu. Szczególnie zachęcamy do udziału osoby, które spędzają wakacje w mieście i chciałyby spróbować swoich sił w teatrze.

Obowiązują zgłoszenia, ale zajęcia są otwarte, więc można także dołączyć w dniu warsztatu.

Warsztaty odbędą się **w pierwszym tygodniu lipca i ostatnim tygodniu sierpnia**, (dokładne daty zostaną podane na stronie Teatru: www.powszechny.com).

Zgłoszenia i informacje szczegółowe: Natalia Grzędzińska, n.grzedzinska@powszechny.com, tel.: 510 131 807.

„W miasto!” – warsztaty rodzinne Stowarzyszenia Praktyków Teatru LUB/LAB

Co sprawia, że czujemy się szczęśliwi w mieście? Czy tak jak twierdzi wielu badaczy, socjologów i urbanistów, ma na to wpływ przestrzeń, w której żyjemy? Postanowiliśmy to sprawdzić na własnej skórze i przeprowadzić teatralne badanie, do którego zapraszamy dzieci w wieku 6-9 lat wraz z opiekunami.

Podczas eksploracji miasta przyjrzymy się między innymi, jak działa na nas miejski krajobraz i architektura, wsłuchamy się również w dźwięki miasta, sprawdzimy, jak przebiega komunikacja, poszukamy miejsc, w których można łapać powietrze, zbadamy więzi sąsiedzkie i zastanowimy się, co chcielibyśmy zmienić w naszym mieście. W trakcie badania uruchomimy wszystkie zmysły, a cały cykl będzie opierał się na wspólnym, twórczym działaniu teatralnym. Miasto to organizm, który nieustannie oddycha, porusza się, pracuje, zmienia się i żyje razem z nami. Ma na nas wpływ, więc może warto wspólnie poszukać miejskich potencjałów szczęścia?

Warsztaty prowadzone będą przez członków Stowarzyszenia Pedagogów Teatru.

miejsce warsztatów - punkt startowy: LUB/LAB, ul. Lubelska 30/32, godz. 11.00 – 13.00.

zgłoszenia: Natalia Grzędzińska, n.grzedzinska@powszechny.com.

6 maja – „Miasto oddycha”

Miasto jest w ciągłym ruchu - płyną strugi światła, trąbią samochody, a piesi przemierzają się w pośpiechu. A jakie jest nasze tempo? Co się stanie, kiedy spróbujemy się na chwilę zatrzymać? Poruszmy nasze ciała, rozgrzejmy głosy, stwórzmy miejskie choreografie. Spróbujmy złapać oddech w środku tętniącego życiem miasta.

prowadzenie: Dominika Szulc, Małgorzata Skoczelas.

13 maja – „Miasto mówi”

Całe miasto pokryte jest napisami, grafikami, wlepkami. Na każdym murze znajdują się słowa, obrazy. Na rogu każdej z ulic znajdują się zakazy, nakazy, informacje dla nas. Miasto wysyła do nas komunikaty. Jak je czytać? Co w nich jest zawarte? Może czas, by na nie odpowiedzieć? Stwórzmy swoje znaki i wyślijmy komunikat do miasta.

prowadzenie: Joanna Krukowska, Tomasz Pizoń.

20 maja – „Miasto mieszka”

Mieszkanie ma swoją historię. Ma swoje zapachy, schowki, dźwięki. Ma miejsce do pracy, zabawy, snu. Ma charakter mieszkańca. W nim mamy swoje codzienne rytuały. Czy mieszkanie to dom? Kiedy nim się staje? Co widać za oknem? Jak działa na nas przestrzeń za drzwiami naszego mieszkania? Kogo tam spotykamy? W wysokich budynkach miasta poukrywane są opowieści jego mieszkańców. Spróbujmy je odkryć, przyjrzeć się im i zamienić je w niecodzienne, teatralne aktywności!

prowadzenie: Jakub Drzastwa, Joanna Krukowska.

27 maja – „Miasto rusza”

Oczekiwanie, wsiadanie, przemieszczanie się, wysiadanie. To codzienne rytuały poruszania się po mieście. Z punktu do punktu. Nieodłączny element naszego życia. A autobusy, tramwaje, metro to wehikuły, które codziennie zabierają nas w mikropodróż po miejskiej przestrzeni. Jacy jesteśmy w ruchu po mieście? Jak twórczo poruszać się po nitkach komunikacyjnych? Jak odkrywać miasto w codziennym przemieszczaniu? I co zrobić z czasem, który spędzamy w środkach transportu? Uczyńmy nasze codzienne mikrowyprawy twórczym działaniem!

prowadzenie: Jakub Drzastwa, Małgorzata Skoczelas.

3 czerwca – „Miasto buduje”

Miasto mieszka, czyli miasto się buduje. Budują się domy, biura, sklepy, szkoły. Jak wygląda Twoje miasto? Z czego się składa? Na którym piętrze mieszkasz? Co widzisz z okna? W którą stronę otwierają się drzwi do twojego domu? Kto ten dom zbudował? Porozmawiajmy o tym, jak żyje miasto bez ludzi. Porozmawiajmy o budynkach. Czy są szczęśliwe? Czy żyją w harmonii? Zapytajmy je.

prowadzenie: Tomasz Pizoń, Dominika Szulc.

10 czerwca – „Miasto pracuje”

Tramwaj sam nie jedzie, chleb sam się nie piecze, śmieci same się nie wywożą, a gazeta sama się nie pisze. Miasto jest wiecznie zapracowane. Rękoma, nogami, oczami, umysłami wszystkich pracujących mieszkańców. O wielu z nich w codziennym miejskim życiu zapominamy, a może nawet nie mamy świadomości, że ktoś pracuje nad tym, aby dać nam odrobinę szczęścia. Przyjrzyjmy się miejskim zawodom. Sprawdźmy, co by się stało, gdyby jakaś grupa zawodowa przestała pracować. Stwórzmy zawody przyszłości, które zapewnią miastu szczęście.

prowadzenie: Tomasz Pizoń, Małgorzata Skoczelas.

17 czerwca – „Miasto brzmi”

Miasto to instrument, a może bardziej orkiestra, która każdego dnia i każdej nocy daje koncert. My też gramy w tej orkiestrze, lecz czasem o tym zapominamy. Jakie są hity miejskiej listy przebojów? O czym opowiadają? Jakie komunikaty są ukryte w dźwiękach miasta? Co się wydarzy, gdy na chwilę zamkniemy oczy i się w nie wsłuchamy? Zamieńmy się w kompozytorów, załóżmy podwórkowe zespoły, pobawmy się dźwiękami i stwórzmy piosenki naszych przestrzeni, przeboje miasta szczęśliwego.

prowadzenie: Jakub Drzastwa, Joanna Krukowska.

24 czerwca – „Miasto zmyśla”

Czy pomniki mówią? Dlaczego chodniki nie chodzą? Czy drzewom jest zimno? Dlaczego przejście dla pieszych nie jest w kratkę? Dlaczego psy nie noszą parasolek? I gdzie kończy się nasze miasto? Miasto jest pełne tajemnic, zagadek i przestrzeni, które mogą stać się początkiem miejskiej legendy. Stwórzmy miasto ze snu, stwórzmy opowieści o naszych przestrzeniach szczęścia.

prowadzenie: Dominika Szulc, Joanna Krukowska.

6. Otwarta Żąbkowska 2018

W drugi weekend lipca, po raz czwarty, wystartuje letnia odsłona festiwalu Otwarta Żąbkowska. Wydarzenie organizowane jest od 2015 r. w ramach miejskiego Zintegrowanego Programu Rewitalizacji przez Teatr Powszechny w Warszawie we współpracy z praskimi animatorami, artystami, klubami i organizacjami pozarządowymi (Stowarzyszenie Hokuspokus, Warszawskie Bractwo Bartne, Stowarzyszenie My, Fundacja Zmiana).

Wydarzenia festiwalowe będą odbywać się w dniach: 7-8 lipca, 21-22 lipca, 4-5 sierpnia oraz od 23 sierpnia do 2 września. W tym czasie ulica Żąbkowska będzie sceną dla różnorodnych działań społeczno-kulturalnych. Poprzednie edycje pokazały, że jej otoczenie potrafi współpracować i aktywnie współuczestniczyć w działaniu. Dzięki zaangażowaniu lokalnej społeczności Otwarta Żąbkowska stała się swoistym forum społecznościowym. Udało się zintegrować środowiska artystów, przedsiębiorców, społeczników i mieszkańców dzielnicy. W ramach festiwalu odbędą się spektakle, koncerty, liczne wydarzenia dla dzieci, a także akcje performatywne i wydarzenia literackie.

Otwarta Żąbkowska ponownie zagości w kulturalnej ofercie stolicy, jako jedno z najciekawszych wydarzeń lata – interdyscyplinarne, angażujące rozmaite dziedziny sztuki: literaturę, muzykę, film, sztuki plastyczne i wizualne, teatr i kulinaria. Uzupełnione o różnorodne działania i wpisane w lokalny charakter warsztaty edukacyjne, artystyczne i hobbystyczne, happeningi i akcje w przestrzeni jedynej takiej ulicy w Warszawie, pozwoli upomnieć się o Pragę, wskazując na jej niezwykłą rolę w miejskiej tkance stolicy.

więcej informacji: www.otwartazabkowska.pl i FB: Otwarta Żąbkowska.

Zadanie zostało zrealizowane dzięki wsparciu finansowemu miasta stołecznego Warszawy w ramach Zintegrowanego Programu Rewitalizacji m.st. Warszawy do 2022 roku.

Patroni medialni teatru:

Patroni
medialni

wyborcza

wyborcza.pl
WARSZAWA

cojestgrane24

AKTIVIST

P
Przeład

kontakt:

Mateusz Węgrzyn

rzecznik prasowy

Teatr Powszechny w Warszawie

e-mail: m.wegrzyn@powszechny.com

www.powszechny.com